

VIDEO: Un muzeu in labirint sau o istorie subiectiva a autoportretului (4)

Scris de Horia Picu

Vineri, 08 Iulie 2011 15:28 - Ultima actualizare Vineri, 08 Iulie 2011 20:27

"Rege Midas al reflexivitatii, tot ce atinge Paler se face eseu,
si mai ales confesiune"

George Pruteanu

Sandro Botticelli (1445- 1510)

“ De inaltime medie, e infasurat intr-o mantie de un portocaliu inchis. Fata e rotunda, comuna, numai gura trista si ochii visatori ne ingaduie sa banuim o sensibilitate feminina si o neliniste bine ascunsa, de om slab, influentabil.[...] Exista in nesiguranta lui ceva din ezitarea fecioarelor botticelliene care nu se hotarasc pentru nimic, nici sa se bucure, nici sa suferi, si merg dansand pentru ca nu stiu sa mearga normal.”

Pe numele sau adevarat Alessandro di Mariano Filipepi, pictorul a avut un frate mai mare care l-a adoptat, si care, din punct de vedere fizic era un dolofan, semanand, probabil, cu un butoi (botticello). Porecla a fost preluata de fratele mai tanar, viitorul pictor (Botticelli).

"Am citit undeva ca melancolia e un produs al epocilor fericite. In definitiv, si umbra se vede numai pe vreme insorita. O asemenea explicatie [...] ar motiva si melancolia ciudata din "Primavara", care te poate face sa crezi ca samburele bucuriei e totdeauna amar. Oamenii, ma gandesc, nu se pot lipsi la nesfarsit de dragoste si de frumuseti. Oricat de grav i-ar imbolnavi uratul si ura, in cele din urma trebuie sa-si dea seama ca le lipseste ceva esential. De aceea

VIDEO: Un muzeu in labirint sau o istorie subiectiva a autoportretului (4)

Scris de Horia Picu

Vineri, 08 Iulie 2011 15:28 - Ultima actualizare Vineri, 08 Iulie 2011 20:27

vad in "Nasterea Venerei" un manifest care anunta ca, dupa o lunga absenta, zeita dragostei si a frumusetii se reintorcea printre oameni."

"La Rochefoucauld ne asigura, in felul sau sententios, ca putini stiu sa fie batrani. Fireste, nu e exclus ca biografii sa fi exagerat zugravind spectrul unui batran decazut si sarac, sfarsit in conditii penibile. Oricum, batranetea lui Botticelli ramane o taina. Pe masura ce pictorul inainteaza in varsta, notorietatea lui , in loc sa creasca, scade. Eu nu mi-l pot inchipui pe Botticelli decat tanar, desi a trait saizeci si cinci de ani, ceva mai mult decat Rembrandt si cu aproape treizeci de ani mai mult decat Van Gogh. In imaginatia mea, si poate si a altora, el a ramas sa poarte varsta din "Primavara" si din "Nasterea Venerei". La urma urmei, nu e singurul caz de victorie a operei asupra biografiei. Varsta adevarata a lui Petrarca e cea a "Cantonierului", a lui Boccaccio cea a "Decameronului".